

LEDEN 2008

ZŠ M.Šolleho Kouřim
5. vydání, 4.ročník

 <p>MISS 2007 Renata Nerudová</p>	INFORMACE Informační soutěž v německém jazyce Olympiáda v českém jazyce
	DĚTSKÁ TVORBA/DIVADLO Vzpomínáme na Vánoce
	EXTRA Domácí mazlíček-sklípan Lojza
	FOTOSTORY Únos mimozemšťany
	INTERVIEW Divokej Bill
	KULTURA/SRANDIČKY Stone Sour Manic Street Preachers Odpoledne na rádiu Beat
<p>Tento měsíc slaví svátek: 20.1. Ilona 31.1. Monika 2.2. Nela 7.2. Veronika 20.2. Oldřich BLAHOPŘEJEME!!!</p>	

Stále můžete zasílat své příspěvky do Idefixu na e-mail zsk.idefix@seznam.cz

INFORMACE

PROBĚHNE:

- 22.1. - Pedagogická rada
- 24.1. - Konzultace s rodiči o prospěchu a chování
- 25.1. - Zápis prvňáčků od 13,00 hod.
- 27.1. - Začíná lyžařský výcvik 7.A
- 1.2. - Pololetní prázdniny
- 2.2. - Začíná lyžařský výcvik 7.B
- 4.2. - Prostor 7.A

- 5.2. - Prostor 6.B
- 7.2. - Prostor 6.A
- 11.2. - Prostor 7.B
- 12.2. - Prostor 9.A,B
- 16.2. - KMD – Sluha dvou pánů- ve Stavovském divadle
- 21.2. - Prostor 8.B
- 25.2. - Začíná „Škola na nečisto“ pro budoucí prvňáčky

Konverzační soutěž v německém jazyce

Dne 15.1.2008 se v Kolíně konalo okresní kolo konverzační soutěže v německém jazyce. Z naší školy se kvalifikovali 4 žáci: v mladší kategorii (to jsou žáci 6. a 7. tříd) Martina Kavková a Hana Bugová ze 6.A, ve starší kategorii (to jsou žáci 8. a 9. tříd) Iva Balšánová a Vítek Korábek. Martina Kavková se umístila na pěkném druhém místě, Hana Bugová skončila čtvrtá, Iva Balšánová sedmá a Vítek Korábek na osmém místě.

Školní kolo olympiády v českém jazyce

Před Vánoci proběhlo školní kolo olympiády v českém jazyce, kterého se účastnilo 34 žáků z 8. a 9. tříd. Nejvyššího počtu bodů dosáhla Renata Dandová z 9.A. Společně s druhou Karolínou Moravcovou se účastní okresního kola v Kolíně 26.3.2008. Držíme jim palce. **M.Bílková**

Betlémské světlo

Víte, co je to Betlémské světlo a odkud pochází?

Betlémské světlo (už podle názvu) pochází z města Betlém. Každý rok se zástupci skautů ze všech zemí sjedou do Vídeňské kaple ve Vídni. Tam převezmou světlo a přivezou si jej do hlavního města (u nás do Prahy), odkud putuje do různých středisek. Myšlenka šíření předvánočního pokoje a míru vznikla v Rakousku, odtud se rozšířila do pětadvaceti zemí světa.

K nám se Světlo přátelství, jak byl betlémský plamen také nazván, dostalo po pádu čtyřicetileté

komunistické vlády a v rukou skautů putovalo v prosinci 1989 až pod sochu sv. Václava v Praze. Do Kouřimi letos doputovalo světlo 21.12. a kouřimští skauti ho 22.12. šli rozdat po celém městě do různých domácností. Šíří se tak, že vám skauti zapálí vaši svíčku. A o půlnoční mši na Štědrý den jdou dvě skautky zapálit svíčku betlémským světlem do kostela.

V Kouřimi se roznáší světlo už 6 let. Pro skauty je Betlémské světlo symbolem míru a přátelství.

Rád'a

Prostor – 9.A

V úterý 8.1. jsme se opět setkali s pracovníky sdružení Prostor.A setkání to bylo velice příjemné.

Ne snad proto, že bychom se nechtěli učit, ale každé toto setkání je pro nás přínosem. Tématem bylo: **Sex, tělo a já**. Mnozí z nás se možná trochu obávali toho, co vlastně bude námětem celé této konverzace, ale cílem nebylo šťourat se v našem soukromí, nýbrž porovnat jednotlivé úhly pohledu. A to se myslím se povedlo! Zasluhu na tom asi mělo i to, že jsme pracovali ve dvou skupinách, a sice holky a kluci.

Ze všech her, které jsme si stačili zahrát, vám zkusím přiblížit alespoň jednu z nich. Důležité je říct, že jsme se měli pokusit vžít do situace, kdy by byli zvlášť muži a zvlášť ženy odesláni na jinou planetu a až po dvaceti tisíci letech by mělo

dojít k setkání. A výsledek naší práce byl opravdu překvapivý! Zatímco holky se do této situace vžily se vším všudy a nakreslily obézní, chlupatou, špinavou a neupravenou „Venuši“, ovšem s velkými prsy, kluci před nás předložili do slova a do písmene ideál chlapa, tedy „Mart'ana“. Upraveného, oholeného, svalnatého chlapa se všemi kladnými vlastnostmi jsme opravdu nečekali. Byly to dva naprosto dokonalé extrémny, čímž se potvrdilo to, že každý přemýšlíme úplně jinak.

I toto setkání se mi velice líbilo a už teď se těším na další!

Lenka

REDAKCE: **Iva Balšánková 9.A**

Lenka Chaloupková 9.A

Ondra Maryška 9.A

Kája Dršková 7.A

Míša Čejka 7.A

Ája Nedvěďová 6.B

Lucka Váňová 9.A

Honza Filko 9.A

Rád'a Bečková 7.A

Janek Keltner 7.A

pí.uč.Bílková

DĚTSKÁ TVORBA / DIVADLO

Princezna, která osvobodila prince (pohádka)

Bylo nebylo jedno chytré královstvíčko, kde měli tuze chytrou princeznu Osmisměrku. Ta měla ráda všechno, co se týkalo matematiky a fyziky. Každý den luštila sudoku a vynalézala nové a nové přístroje, které měly usnadňovat lidskou práci. Není divu, že zámek střežili roboti a osvětlovaly ho bodové lampy. Jednoho letního dne přišel princezně e-mail. V něm se psalo, že prince Dřevoně ze sousedního království unesl hrozný drak Lamželezo. Princezna nelenila a

hned se vydala prince zachránit. Vzala si s sebou pouze svůj nový vynález. Když dorazila do jeskyně, drak se jí snažil zastrašit. Ona se ale nezalekla. Vytasila svůj přístroj a srazila draka jedinou elektrickou ranou k zemi. Prince osvobodila a oba si padli do oka. Do dvou týdnů se na zámku konala veliká moderní svatba. A jestli neumřeli, tak tam spolu vynalézají dodnes.

Jan Smutný 6.B

Jak jsem se ztratil aneb malá vánoční povídka

S Klubem mladého diváka jsme zhlédli představení **Jak jsem se ztratil aneb malá vánoční povídka**. Myslím, že bylo moc povedené.

Děj spočíval v tom, že se ztratil asi pětiletý chlapec Pavel a popisoval, co všechno dělal v Praze, když byl na Štědrý den pryč z domova. Podíval se do pekla a do velkého obchodního domu, projel se pošťáckým vozem, dostal houpacího koníka, zachránil vánočního kapra, našel si kamarádku, rozsvítil v Praze lampy... a skončil na policejní stanici. Tam si nemohl vzpomenout, kde bydlí, ale nápadití policisté to zjistili pomocí malé hry, kdy ho nechali „řídit dopravu“ - hráli si na auta a on jim říkal, co mají dělat a poroučel jim, kam mají dojet - a to byla jeho adresa. Tak ho odvedli domů a vše dobře

dopadlo. Vtip byl v tom, že malého chlapce hrál dospělý, a protože ostatní museli být podstatně větší, měli na nohou chůvy, na kterých se uměli bezvadně pohybovat (dokonce i tancovat), přestože se nedrželi rukama. Celé představení bylo prokládané i písněmi.

Hrozně jsem se smála scéně, ve které byl Pavel v pošťáckém voze spolu s pošťákem a mluvící kobyloou Karličkou. Pošťák se jen tak ze srandy zmínil, že kobyla Karlička je vlastně kůň Karel, a Karlička se na pošťáka obořila a oslovila ho: „Boženo!“. Divadlo bylo fajn.

Kája

Ve Svojsčicích se stalo symbolem Vánoc divadlo

V kostele sv. Václava se o Vánocích hrálo divadlo o narození Ježíška, ve kterém si zahrálo i žactvo z naší školy.

Když jsem si o Vánocích rozbalil a prohlédl všechny dárky, pospíchal jsem do kostela sv. Václava, kde se hrálo divadlo o narození Ježíška. Bylo o tom, jak Marie s Josefem čekali Ježíška, který se narodil ve chlévě u Betléma, a přišli k němu tři králové a pastýři. A tam jsem měl svoji roli i já.

Před představením jsem byl v rozpacích, drkotaly mi zuby. Říkal jsem si: „Nevím, jestli mi drkotají

ze strachu nebo z té strašné zimy, ale určitě to nedokážu zahrát.“ Představení začalo. V kostele bylo tolik lidí, že bych je ani nespočítal. Já, Mirek Mysliveček a Ondra Maryška jsme byli tři králové a netrpělivě jsme čekali, až půjdeme na scénu a přineseme Ježíškovi dary.

Iveta Forštová a Jarda Divíšek povídali o vánočních zvycích, zatímco my jsme mrzli u dveří. Pořád mluvili a nás už to tam nebavilo. Jednoho kluka už taky ne, a tak si z nás chtěl vystřelit a řekl: „Už jděte, volaj vás!“

V té chvíli udělala Iveta gesto, jakoby mávla. Já klukovi uvěřil a šel jsem tam. To byl ten největší trapas v mém životě, protože Iveta ukazovala nahoru k varhanám, kde pouštěli doprovodnou hudbu, a já jako největší zmatkař ze všech jsem přišel a řekl: „Ta, co jako. Mám hrát nebo ne!“ V tu chvíli se všichni začali smát a já zrudl. Vypadal jsem jak rajče.

Nakonec jsme ale divadlo zahráli. Všem se moc líbilo, ale já nikdy nezapomenu, jak jsem se

ztrapnil před celými Svojsicemi.

Michal

Příprava na Mejdan roku z Václaváku

Letos o Silvestru jsme se jeli s tetou a strejdou podívat na přípravu natáčení Mejdanu roku z Václaváku a na to jsem se já hodně těšil. Zpěvačku ani zpěváka jsem naživo ještě neviděl, a tak jsem chtěl vědět, jak takové natáčení vypadá.

Když jsme přišli na Václavák, byl jsem překvapen, jaké tam měli vybavení a těch aut co tam bylo, hlavně od televize Nova. Už konečně stojím před jevištěm a na něm právě vystupuje Věra Špinarová a Eva Farná. Konečně jsem je viděl na vlastní oči a stál jsem asi 15 metrů od nich, slyšet je zpívat to je zážitek. Potom ale řekli, že to bylo zatím jenom na playback, a to

mě zarazilo, když umí zpívat, tak proč na playback?

Asi po hodině strávené na Václaváku jsme vyrazili směrem k autu, po cestě jsme ještě slyšeli další zpěváky, ale to už nevím, kdo to byl. Měl jsem z toho nakonec dobrý pocit a za rok bych jel zase, ale kdo ví, jestli se bude točit zase Mejdan roku z Václaváku.

Janek

Kdo vás provází každý den? Kdo otravuje a nenechá vás spát? No přeci **BUDÍK!**

Budíček

Byl krásný slunný den. A proto jsem se rozhodla navštívit dědu, který bydlí nedaleko. Zamyšleně jsem pochodovala po silnici, jenž mírně stoupala. Příroda okolo byla opravdu krásná, všude se zelenaly stromy, kvetla pole a jenom občas projelo auto. Najednou jsem se zastavila.

Dělo se tu něco divného, země pod nohama se chvěla. Nevěděla jsem, co se to děje. Náhle jsem slyšela houkání a hukot, jako by jel vlak. „To není možné“ říkám si. „Koleje jsou přece za vesnicí a ne tady.“ Ale měla jsem pravdu, byl to vlak. Přímo naproti mně se řítila obrovská lokomotiva. A já jenom stála jako přibitá a ta lokomotiva se řítila stále proti mně a já se nemohla ani pohnout!

Když v tom „crrr, crrr!!!“. Zazvonil budík. Probudila jsem se. Naštěstí to byl jen sen. Snad poprvé jsem byla ráda, že zazvonil budík.

Renata Dandová (kdysi)

Budíkem z donucení

Byl jednou jeden budík, který nechtěl zvonit. Neměl rád ten řinčivý zvuk železných kladívek otírajících se o sebe. Nesnášel, když ho večer natahovali a určili mu dobu času spaní, a když měl brzy ráno zvonit.

Nemáte ponětí, jak moc to bolí, když vás večer natahují klíčkem a ráno vás praští po zaklapovátku. Jednou, když ho páníček zase praští po „hlavě“, nevydržel to a řekl si: „Už toho mám dost, nenechám se zaklapovat jen tak pro nic za nic.“ A měl pravdu. Jeho páníček ho vždy jen zaklapl a spal dál. Uráželo ho, že na té poličce u postele stojí už tolik let a ještě k tomu na nic. „Kdyby alespoň jednou vstal ten člověk včas!“ říkal si pro sebe, když viděl, že páníček už zase usíná. Ale co se nestalo. Byl krásný, letní den a budík měl chvíli čas si odpočinout od toho děsného, každodenního rámusu. V pokoji bylo naprosté ticho, když v tom přišel páníček s nějakou krabičkou.

Budík si pomyslel: „Že by nějaká nová věčička do pokoje?“ A taky že ano! Byl to nový budíček. Najednou se budík zhrozil: „Co když mě dá do nějaké nesnesitelné rodiny, kde mě budou stále jen natahovat?“ Myslel si: „To mi přece nemůže udělat, nemůže mě přece vyměnit za nějakého nováčka, který určitě ani neví, na co vlastně je!“ Bohužel se tak ale stalo. Náš starý budík byl odvezen ještě téhož dne k bratrovi svého bývalého páníčka, který sbíral starožitnosti a místo něj se na tu poličku u postele postavil nový, ještě nepoužitý budíček. A tak se náš starý budík dočkal. Nakonec ho ani nemrzelo, že je v nové rodině. Vždyť měl okolo sebe samé kamarády a všude kolem to tak krásně tikalo. A co bylo hlavní? Už nikdy nemusel brzy ráno zvonit!!!

Lenka (kdysi)

VTIP: Pepa při hodině češtiny nedává pozor. Paní učitelka si toho všimne a říká-“Pepo, když nedáváš pozor, řekni mi dvě zájmena!“ -„Kdo, já?“ -„Správně Pepičku...“

Anketa

Jaké sis dal/a novoroční předsevzetí?

Bára Semirádová 7.B : Nebudu dělat průšvihy a budu se učit.		Kristýna Vokounová 9.B : Učit se na přijímačky.	
			
Jan Keltner 7.A: Budu se snažit nedostat poznámku.	Vítek Korábek 9.A : Budu se muset lépe učit, abych se dostal na školu.	Denisa Dukayová 7.A : Že už nebudu kouřit a už si žádné další předsevzetí nedám.	Nikola Královská 7.A : Zhubnu!!!
			
Jan Šmejkal 7.A: Musím více přemýšlet.	Kristýna Kropáčová 6.B : Nebudu zapomínat do školy.	Tomáš Bandy 9.A : Budu se učit.	Michaela Končelová 9.B : Dostanu se na školu.

Můj mazel sklípkan Lojza

Někteří lidé nemají pavouky rádi, ale přitom vůbec netuší, jaké je sklípkan klidné, milé a hodné zvířátko. Já jsem sklípkana dostala k patnáctým narozeninám a měla jsem z něho obrovskou radost, protože už dlouho jsem po něm toužila. K mému Lojzovi, jak mu říkám, jsem dostala i terárko. Do terárka jsem mu dala speciální hlínu, na které žije. Pavoukovi nemusíte kupovat žádné hračky jako myším nebo křečkům, jemu stačí kus nějaké kůry. Jinak si třeba dělá sám pavučiny. Sklípkan se živí živými tvory, třeba cvrčky, mouchami nebo malými myšmi.

Dala jsem mu tedy do terárka jednoho cvrčka, trošku vody, a pak přišlo moje první sáhnutí na sklípkana. Pomalu jsem ho vyndala z krabičky, ve které jsem ho dostala, ale musím se přiznat, že jsem se docela bála. Byl moc krásný, měl menší hlavu než zadeček, osm dvoubarevných nohou, dva velké zuby a šest očí. Oči nemají všichni stejné, je to podle druhu. Ale nejhezčí byl dotek jeho krásně jemných chloupků, které měl po celém těle. Držela jsem ho chvíli a trochu jsem se klepala a najednou jsem

ucítila štípání. Byl to můj Lojza. Ze strachu, že já jsem se bála, se bál taky, a tak se bránil. Naštěstí pavouk, kterého mám, není jedovatý.

Krmit se musí alespoň jednou týdně, podle toho, jak často ho krmíte, tak roste, a i podle toho se svlíká. Většinou se svlíká tak dvakrát nebo třikrát do roka.

Nejnedovatější sklípkan se jmenuje černá vdova, tak si na ni dávejte POZOR, ta vás totiž může i zabít.

Jarka Bednářová 9.A

Zakončení starého roku

Již třetí rok jsme přivítali Vánoce ve velkém stylu . Soutěž Miss a missák se po dlouhých dohadách a změnách uskutečnila ve dvou kategoriích.

První místo v kategorii dívek obsadila **Renata Nerudová** (blahopřejeme), 1.vícemiss se stala **Nikola Hicklová** a 2.vícemiss je **Martina Kavková** (i jim gratulujeme).V druhé kategorii a to chlapců obsadil 1.místo **Jindřich Paldus**, 1.vícemissák **Tomáš Bandy** a 2.vícemissák **Filip Semecký** (též gratulace).

Celá soutěž byla oživená anketou Nejoblíbenější učitel/učitelka, ve které si každá třída zvolila svého oblíbeného učitele. Žezlo skokan roku, které přebral po panu učiteli Kačerovi pan učitel Čížek, bylo doprovázeno velkým potleskem. Jsme rádi, že se tomu tak stalo a žáci si nového učitele oblíbili.

Redakce časopisu na akci obdržela „firemní trička“,

„flashky“ a později i diktafon, vše pro svoji práci. Paní ředitelka celému týmu také poděkovala za soustavnou tvorbu našeho školního tisku.

Děkujeme všem, kdo se na organizaci miss podíleli a hlavní organizátorce **Denise Petránkové** udělujeme velkou pochvalu. Myslím, že právě jí děkujeme za pestrý vánoční program!!

Lucka za parlament

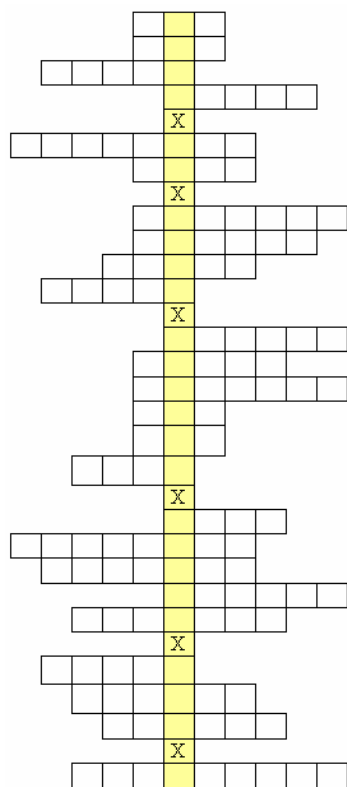
Na chvíli jsem se ocitla mezi žraloky

O víkendu jsem navštívila 3D kino IMAX. Byli jsme na filmu „Perla oceánu“.

Velice se mi líbily brýle, které jsme dostali hned u vchodu. Provázel nás želva, která proplouvala mezi korálovými útesy a já jsem si představovala, že sedím v ponorce a kolem mě proplouvají malé rybky. Dokonce jsem se dostala i mezi žraloky. 3D kino je obrovské dobrodružství, které by si neměl nikdo nechat ujít.

Cestovatelka Barča 2.A

- 1) Orgán zraku
- 2) Otázka v prvním pádě
- 3) Pás okolo rovníku
- 4) Sedíme na...
- 5) Pavel Bém je pražský...
- 6) Auto má čtyři...
- 7) Vodní myš
- 8) Anglicky písmeno, dopis
- 9) Peněžní ústav
- 10) Řve
- 11) Kaz
- 12) Samice od býka
- 13) Koza má na nohou...(zdrobnělina)
- 14) První žena
- 15) Souhlas
- 16) Matčina sestra
- 17) Otec
- 18) Hlavní město Maďarska
- 19) Zápisník
- 20) Část nohy
- 21) Malý kahan bez čárky ☺
- 22) Samec od ovce
- 23) Zuzka
- 24) „ Samice od hada“
- 25) Muž zákona

Vyplněnou křížovku odevzdat do 25.1. Jankovi Keltnerovi do 7.A.

1. Tmavá noc, mimozemšťané obhlíží naši planetu.

2. Nic netušící žáci se vzdělávají.

3. Mimozemšťané zaměřují svou oběť.

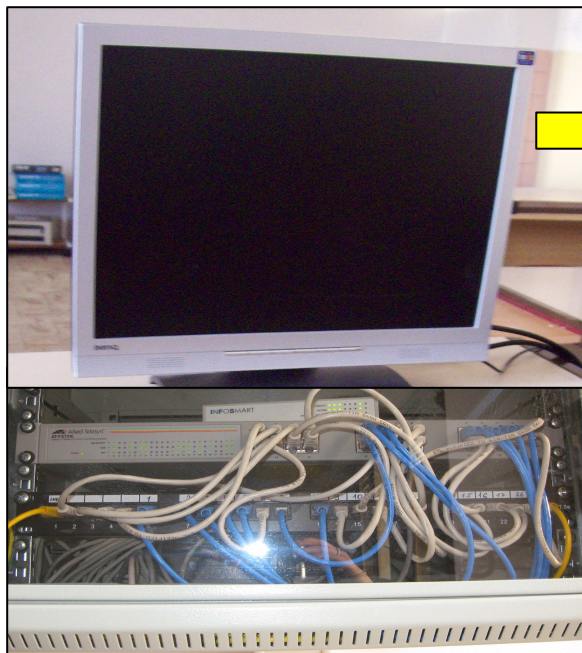
4. Již mají vybráno a svou oběť sledují

6. Anička je důkladně přeměřena a prozkoumána

5. Únos se zdařil.

7. Své zkoumání odesílají na rodnou planetu.

8. Tento jedinec se hodí pro další studium.

Pomóc
!!!!!!!

9. Šťastná rodinka mimozemšťanů.

10. Anička utíká.

11. Mimozemšťané jsou stále ve střehu a svou oběť opět lapí.

12. Zvoní a Anička se probouzí v prázdné třídě. Vše byl naštěstí jen sen.

INTERVIEW

Víme, kdo učil členy Divokýho Billa

Dnes představujeme Martina Pecku, člena kapely Divoký Bill. Kdysi jeho i některé další členy kapely učila paní učitelka Sadecká. Dodneška s nimi komunikuje a je zvána na jejich koncerty. Asi jako správná učitelka je správně poznamenala.

1. Jak jste se dostal k muzice?

Ve 4 letech mi rodiče k Ježíšku koupili malinkou tahací harmoniku, na kterou jsem se sám naučil, a pak jsem docházel do hodin, které vedl pan Josef Procházka z Kostelce nad Černými lesy.

Dodnes na něho rád vzpomínám!

2. Jak a kdy vznikla vaše kapela a její název?

Kapela existovala ještě před rokem 1998 (od této doby 7 členů, později 8) v sestavě s banjem, odehrála tehdy koncert, před kterým neměla název, a tak narychlo podle písničky Divokej Bill byl název vybrán. Po koncertě se o kapele zmínil Jaroslav Špulák, hudební publicista, pochválil ji a kapela se paradoxně rozpadla. Stejný publicista později výrazně pomohl stávajícímu Billovi, když recenze na koncerty hojně uveřejňoval v časopise Big Beng!

3. Jak jste dali dohromady tak početnou skupinu muzikantů?

Určitou osu muzikantů měl Vašek Bláha - kapelník - již vytipovanou. Mě slyšel kdysi na maturitním večírku naší tehdejší třídy, hrál jsem tam na harmoniku, a tak jednoho večera zazvonil u nás v Kounicích s nabídkou, kterou jsem přijal.

4. Jak se o vás dozvěděli lidi, kde jste začínali hrát?

Už od začátku hraní spojovalo kapelu přátelství s panem Petrem Fořtem, který založil spolu s Michalem Thomesem festival Rock for People. Petr tehdy sháněl koncerty, objížděli jsme zadarmo nejruznější kouty Česka a snažili se naši muziku lidem "vnutit". První velký koncert se konal v Lidovém domě v Českém Brodě 6.6.1998 a toto datum považujeme za založení skupiny.

5. Co je nejlepší na živém hraní?

Jinak než živě nehrajeme, do playbacku nás nutí pouze při vystoupeních v televizních estrádách, a proto je odmítáme. Na živém hraní je zásadní adrenalin, ten s sebou přináší posluchači, takže když se jich sejdou tisíce a zpívají spolu s kapelou, je to fakt "nárez"! Adrenalin je i to, že může člověk zkazit třeba své sólo, a tak je to zároveň i výzva, snažit se hrát co nejlépe.

6. Jaké máte plány - další desku, turné?

Právě jsme se vrátili z našeho prvního velkého turné po západní Evropě, kam nás vzali britští The

Levellers a měli jsme u zahraničních návštěvníků koncertů úspěch, např. po koncertě v belgickém Dranouteru místní promotér nabídl Divokému Billovi účinkování na místním festivalu, který se koná v létě. Co se týká Levellers, ještě než existoval Divokej Bill, navštívil jsem jejich koncert v Praze na popud kamaráda, který jim dělal tzv. bedňáka (tahání aparátu, stavění podia), a byl jsem nadšený. Pak pozval Levellers Petr na Rock for People, no a nyní s nimi vystupujeme na stejných jevištích. Deska je v plánu, ale nejdříve musíme nasbírat materiál, což je v současnosti problém, jelikož dost často koncertujeme a na zkoušky nebývá čas.

7. Jak vzpomínáte na paní učitelku Sadeckou a na školu celkově. Máte nějaký učitelský vzor?

Na paní učitelku Sadeckou vzpomínám v nejlepším. Škola mi celkem šla a neměl jsem moc velké problémy, navíc se mnou do třídy chodila i její dcera Bára, se kterou jsme kamarádi dodnes. Přímo učitelský vzor nemám, ale hudební určitě, Michala Tučného, před více jak deseti lety zesnulého country zpěváka. Vážím si ho pro jeho skromnou povahu a talent, se kterým se vypracoval na nejlepšího interpreta country u nás.

Děkujeme za pěkný rozhovor. Iva

Manic Street Preachers – Send Away The Tigers

Tato kapela pochází z Walesu a stala se legendou. Novým albem nepřinesla nic nového, ale to snad jejich posluchači ani nechtějí, prostě tam stříhli „ty klasický meniky“. Na prvním singlu Your Love Is Not Enough hostuje Nina Persson z anglické party The Cardigans. Co dodat, tahle banda opět přinesla album plné zpěvných hitů i teskných balad, a pokud máte rádi alternativní rock, bude se vám určitě líbit.

K téhle kapele se váže i zajímavá historka : jejich kytarista si během zkoušky odskočil pro rybu a hranolky a to „odskočení“ trvá už přibližně patnáct let, protože se už nikdy nevrátil.

Ale na jejich hudbě to nijak neubralo a nebojím se říci, že je to i posílilo, protože za něj nehledali náhradu. Tak snad se jednou najde.

Honza

Stone Sour, hardrock jak se patří

Stone Sour, kapela, která byla založena Corey Taylorem (Slipknot) a bubeníkem Joelem Eckmanem v roce 1992. Zanedlouho se k nim přidal baskytarista a dávný Taylorův přítel

Shawn Economaki , ale pořád jim chyběl vhodný kytarista. Během krátké doby se jich vystříдалo spousta . Obrat nastal až v roce 1995 , kdy se objevil Jim Root a bylo jasno. Základem jejich hudby je řízný hardrock postavený na silných melodiích , což jim stačilo . V roce 1997 na kapelu dolehla krize a Stone Sour se rozpadli. Corey to zabalil jako první a přidal se ke Slipknot , Jim ho následoval o rok později . Ze Shawna se krátce na to stal jevištní manažer Slipknot a Joel založil rodinu a bubny odložil . Naštěstí se před časem dali zase dohromady a v roce 2006 nahráli album Come What (ever) May , které s nimi nahrál i dnes stálý člen kapely kytarista Josh Ran , jejich hudba je zemitější a pomalejší než u Slipknot , mají daleko větší cit pro atmosféru svých písní . Tato hudba jim očividně svědčí .

Ondra

Báječné odpoledne na rádiu Beat

V neděli 13.1 jsme s panem učitelem Čížkem navštívili studio rádia Beat a stali jsme se součástí nedělního pořadu Guláš rádia Beat.

My, tím myslím sebe, Honzu Filka, Ondru Maryšku a Honzu Sobotku. Pan učitel Čížek „vařil“ ze svých konzerv složených z kapel jako Katapult nebo Manowar atd. Moderátor Dan Kohout sršel vtipem jako obvykle např. přirovnal paní učitelku Bílkovou, kterou jsme pozdravovali, k Ozzymu Osbournovi, netušil, že je to ještě mladice. Setkali jsme se i s dalším moderátorem

Standou Rubašem, který byl také vtipný až na půdu, přesněji nám popsal, jak funguje rádio. Bylo to fajn odpoledne.

Chtěli bychom jménem celé kapely ANONYM panu učiteli Čížkovi poděkovat za to, že nás tam vzal.

Erik Dukay 9.A

– „Pepíčku, kolik znáš světadílů?“ – „Šest: první, druhý, třetí, čtvrtý, pátý a šestý.“

Víš, jaký je rozdíl mezi učitelkou a medvědem?? (medvěd tě sežere hned a učitelka tě žere celé roky)

– „Pepíčku, co se Ti ve škole nejvíc líbí?“ – „Přestávka...“

Poznámka žákovi: „Smrdí, umávat!“ , odpověď otce: „Učit, nečuchat!“